

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. liepos 29 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Mokesčių teisės aktų suderinimas – Direktyva 2006/112/EB – Bendra pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema – 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktas ir 315 straipsnis – Speciali smulkiojo verslo įmonėms skirta schema – Speciali apmokestinamiesiems prekybininkams skirta schema – Apmokestinamasis prekybininkas, kuriam taikoma maržos apmokestinimo schema – Metinė apyvarta, nulemianti specialios smulkiojo verslo įmonėms skirtos schemos taikymą – Marža arba gautos sumos“

Byloje C-388/18

dėl 2018 m. vasario 7 d. *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija) nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2018 m. birželio 13 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Finanzamt A

prieš

B

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. Lycourgos, teisėjai E. Juhász (pranešėjas) ir I. Jarukaitis, generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

– Vokietijos vyriausybės, iš pradžių atstovaujamos T. Henze ir S. Eisenberg, vėliau S. Eisenberg,

– Europos Komisijos, atstovaujamos L. Mantl ir L. Lozano Palacios,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1, toliau – PVM direktyva) 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *Finanzamt A* (mokesčių inspekcija A, Vokietija) ir B, kuris vykdo naudoto automobilio prekybininko veiklą, giną dėl jo metinės apyvartos apskaičiavimo metodo taikant PVM direktyvoje numatytą specialią smulkiojo verslo įmonių skirtą schemą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 PVM direktyvos 73 straipsnyje numatyta:

„Prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, išskyrus nurodytąsias 74–77 straipsniuose, apmokestinamoji vertė apima viską, kas sudaro atlygą, kurį prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigijančio asmens arba iš trečiosios šalies už prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, įskaitant tiesiogiai su šiuo sandoriu kaina susijusias subsidijas.“

4 PVM direktyvos XII antraštinėje dalyje „Specialios schemos“ yra 1 skyrius „Speciali smulkaus verslo įmonių skirta schema“. Šio 1 skyriaus 2 skirsnyje „Neapmokestinimas PVM arba laipsniškos lengvatos“ yra šios direktyvos 282–292 straipsniai.

5 Minėtos direktyvos 282 straipsnyje nurodyta, kad šios direktyvos 2 skirsnyje numatyti neapmokestinimo atvejai ir laipsniškos mokesčio lengvatos taikomi, kai prekes tiekia ir paslaugas teikia smulkiojo verslo įmonės.

6 Direktyvos 288 straipsnis nustato:

„Apyvartą, kuria remiantis taikomos šiame skirsnyje numatytos procedūros, sudaro šios sumos be PVM:

- 1) prekių tiekimo ir paslaugų teikimo vertė, jeigu tiekimas ir teikimas yra apmokestinami;
- 2) sandorį, kurie neapmokestinami suteikiant teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM pagal 110 ar 111 straipsnius, 125 straipsnio 1 dalį, 127 straipsnį ar 128 straipsnio 1 dalį, vertė;
- 3) pagal 146–149 straipsnius ir 151, 152 ar 153 straipsnius neapmokestinamą sandorį vertė;
- 4) nekilnojamojo turto sandorį, 135 straipsnio 1 dalies b–g punktuose nurodytą finansinį sandorį ir draudimo paslaugą, jei šie sandoriai nėra pagalbiniai, vertė.

Tačiau apskaičiuojant apyvartą, nereikia atsižvelgti į įmonių materialaus ir nematerialaus ilgalaikio turto pardavimą.“

7 Pagal šios direktyvos 289 straipsnį „[n]uo PVM atleisti apmokestinamieji asmenys neturi teisės atskaityti PVM pagal 167–171 ir 173–177 straipsnius ir negali nurodyti PVM savo sąskaitose-faktūrose“.

8 Šios direktyvos 290 straipsnis suformuluotas taip:

„Apmokestinamieji asmenys, kurie turi teisę būti atleisti nuo PVM, gali pasirinkti taikyti prastines PVM procedūras arba 281 straipsnyje numatytas supaprastintas procedūras. Šiuo atveju jie turi

teis? ? bet kuri? nacionalin?s teis?s aktuose numatyt? laipsnišk? mokes?io lengvat?..“

9 PVM direktyvos XII antraštin?s dalies 4 skyriuje ?tvirtintos „[n]audotoms prek?ms, meno k?riniams, kolekcionavimo objektams ir antikvariniams daiktams skirtos specialios proced?ros“. Šio 4 skyriaus 2 skirsnio „Apmokestinamiesiems prekybininkams taikomos specialios proced?ros“ 1 poskirsnyje „Maržos apmokestinimo schema“ yra 312–325 straipsniai.

10 Min?tos direktyvos 313 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Naudotas prekes, meno k?rinius, kolekcionavimo objektus ar antikvarinius daiktus tiekiantiems apmokestinamiesiems prekybininkams valstyb?s nar?s pagal šio poskirsnio nuostatas taiko speciali? schem?, skirt? apmokestinamojo prekybininko pelno maržai apmokestinti.“

11 Tos pa?ios direktyvos 314 straipsnyje numatyta:

„Maržos apmokestinimo schema taikoma naudot? prekiai, meno k?rini?, kolekcionavimo objekt? ar antikvarini? daikt? tiekimui, kur? atlieka apmokestinamasis prekybininkas, kai tas prekes jam [S?jungos] viduje tiek? vienas iš ši? asmen?:

- a) neapmokestinamasis asmuo;
- b) kitas apmokestinamasis asmuo, jei to kito apmokestinamojo asmens atliekamas prekiai tiekimas neapmokestinamas pagal 136 straipsn?;
- c) kitas apmokestinamasis asmuo, jei to kito apmokestinamojo asmens atliekamam prekiai tiekimui taikomas 282–292 straipsniuose numatytas smulkaus verslo ?moni? atleidimas nuo PVM ir yra tiekiamas ilgalaikis turtas;
- d) kitas apmokestinamasis prekybininkas, jei to kito apmokestinamojo prekybininko atliekamas prekiai tiekimas apmokestinamas PVM pagal ši? maržos apmokestinimo schem?..“

12 PVM direktyvos 315 straipsnis suformuluotas taip:

„314 straipsnyje nurodyto prekiai tiekimo apmokestinamoji vert? yra apmokestinamojo prekybininko pelno marža, at?mus maržai tenkant? PVM.

Apmokestinamojo prekybininko pelno marža yra lygi apmokestinamojo prekybininko nustatytos prekiai pardavimo kainos ir pirkimo kainos skirtumui.“

Vokietijos teis?

13 Pagrindinei bylai taikomos redakcijos (BGBl. 2005 I, p. 386) *Umsatzsteuergesetz* (Apyvartos mokes?io ?statymas; toliau – *UStG*) 1 straipsnyje „Apmokestinamieji sandoriai“ numatyta:

„(1) Apyvartos mokes?iu apmokestinami šie sandoriai:

- 1. prekiai tiekimas ir kit? paslaug? teikimas už atlyg? Vokietijos teritorijoje ?monei vykdant savo veikl? <...>“

14 *UStG* 10 straipsnyje „Prekiai tiekimo, paslaug? teikimo ir ?sigijimo Bendrijos viduje apmokestinamoji vert?“ numatyta:

„Prekių tiekimo ir paslaugų teikimo (1 straipsnio 1 dalies 1 punkto pirmas sakinyss) apmokestinamųjų vertė <...> sudaro gautas atlygis. Atlygų sudaro viskas, ką gavęjas išleidžia prekei ar paslaugai gauti, atėjus apyvartos mokesčiui <...>“

15 UStG 19 straipsnis „Smulkieji verslininkų apmokestinimas“ išdėstyta taip:

„(1) Apyvartos mokesčiui, mokėtinas už 1 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytus sandorius, nėra renkamas iš verslininkų [...], jei antrame sakinyje nurodyta apyvarta, padidinta atitinkamu mokesčiu, praėjusiais kalendoriniais metais neviršijo 17 500 EUR, o einamaisiais kalendoriniais metais tikriausiai nebus didesnė kaip 50 000 EUR. Apyvarta, kaip ji suprantama pagal pirmą sakinį, yra bendra apyvarta, apskaičiuota pagal pajamas, iš kurių atimamos pajamos trauktos ilgalaikio turto pajamos. <...>

<...>

(3) Bendra apyvarta yra verslininko atliktų apmokestinamųjų sandorių, kaip jie suprantami pagal 1 straipsnio 1 dalies 1 punktą, suma, iš kurios atimama:

<...>“

16 UStG 25a straipsnyje „Maržos apmokestinimo schema“ numatyta:

„(1) Kilnojamojo materialiojo turto tiekimas, kaip jis suprantamas pagal 1 straipsnio 1 dalies 1 punktą, apmokestinimas pagal toliau išdėstyta nuostata (maržos apmokestinimo schema), jeigu tenkinamos šios sąlygos:

<...>

(3) Apyvarta apskaičiuojama pagal sumą, kuria pardavimo kaina viršija pirkimo kainą <...>

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

17 B, kaip naudotų transporto priemonių prekybininkas, atliko apmokestinamuosius sandorius, kuriems taikoma maržos apmokestinimo schema pagal UStG 25a straipsnį. Jo apyvarta, apskaičiuota remiantis gautomis pajamomis, sudarė 27 358 EUR ir 25 115 EUR atitinkamai 2009 m. ir 2010 m.

18 Savo 2010 m. vasario 10 d. (už 2009 m.) ir 2011 m. kovo 23 d. (už 2010 m.) PVM deklaracijose B nurodė, kad jis gali remtis „smulkiojo verslininko“ statusu, kaip apibrėžta UStG 19 straipsnyje, nes jo apyvarta 2009 m. ir 2010 m. buvo atitinkamai 17 328 EUR ir 17 470 EUR. B apskaičiavo apyvartą, remdamasis ne gautomis pajamomis, o savo marža pagal UStG 25a straipsnio 3 dalį.

19 Kalbant apie pirmąją PVM deklaraciją, mokesčių administratorius pripažino, kad metinę apyvartą, kuria remiamasi taikant smulkiojo verslo įmonės skirtą schemą, galėjo būti nustatyta remiantis maržos suma, todėl sutiko, kad B gali pasinaudoti specialia smulkiojo verslo įmonės skirta schema.

20 Tačiau, kalbant apie antrą PVM deklaraciją, 2012 m. spalio 4 d. pranešime dėl mokesčių Finanzamt A atsisakė taikyti B smulkiojo verslo įmonės skirtą schemą 2010 mokesčiais metais. Iš tiesų, administracinė praktika buvo pakeista 2010 m. spalio 1 d. Umsatzsteuer-Anwendungserlass

(Nurodymai dėl apyvartos mokesčio taikymo) (BStBl. 2010 I, p. 846), pagal kuriuos tam, kad būtų taikoma smulkiojo verslo įmonės skirta schema, ypač taikant maržos apmokestinimo schemą prekybininkams, metinė apyvarta turėjo būti apskaičiuojama pagal gautas pajamas, o ne pagal maržą.

21 Kadangi skundas dėl šio pranešimo dėl mokesčių buvo atmestas, B pareiškė ieškinį *Finanzgericht* (Finansų teismas), o šis teismas panaikino minėtą pranešimą dėl mokesčių dėl to, kad apskaičiuojant apyvartą neturėtų būti atsižvelgiama į gautas pajamas, viršijančias maržą, taikant specialią smulkiojo verslo įmonės skirtą schemą.

22 Šis teismas nusprendė, kad PVM direktyvos 288 straipsnio 1 dalis veikia tiesiogiai ir ji draudžia mokesčių inspekcijos A apskaičiavimo metodą. Iš tiesų, šioje nuostatoje numatyta, kad apyvarta, į kurią atsižvelgiama taikant smulkiojo verslo įmonės skirtą schemą, yra lygi prekių tiekimo ir paslaugų teikimo sumai, „jeigu tiekimas ir teikimas yra apmokestinami“. Tačiau maržos apmokestinimo schemos, kuri taikoma B prekių tiekimui, nuostatose buvo numatyta pagal PVM direktyvos 315 straipsnį, kad apmokestinama tik marža.

23 Savo kasaciniame skunde *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas, Vokietija) mokesčių inspekcija A tvirtina, kad buvo neteisingai aiškintas PVM direktyvos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktą.

24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, regis, pritaria *Finanzgericht* (Finansų teismas) pozicijai, pagal kurią apyvarta, kuria remiamasi taikant PVM direktyvos 282 ir paskesniuose straipsniuose numatytą smulkiojo verslo įmonės skirtą schemą prekybininkams, kuriems taikoma maržos apmokestinimo schema pagal tos direktyvos 314 straipsnį, turi būti nustatyta atsižvelgiant į tą maržą, nes šios direktyvos 313 straipsnio 1 dalyje numatytos specialios šiems prekybininkams taikomos taisyklės. Jose nurodyta, kad pagal PVM direktyvos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktą apyvarta, į kurią reikia atsižvelgti, sudaro prekių tiekimo suma, „jeigu tiekimas <...> yra apmokestinam[as]“. Tokiu patikslinimu atsižvelgiama į apmokestinamosios vertės apimtį, kuri pagal tos direktyvos 315 straipsnyje numatytą schemą apibrėžiama marža.

25 Vis dėlto šis teismas pažymi, kad PVM direktyvos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punkte frazė „jeigu tiekimas ir teikimas yra apmokestinami“ taip pat galėtų būti suprantama taip, kad smulkiojo verslo įmonės skirtos schemos taikymo tikslais į atitinkamą apyvartą neturėtų būti įtraukiami tik neapmokestinamas tiekimas arba teikimas. Laikantis šio požiūrio turi būti atsižvelgta į visus apmokestinamuosius tiekimus, kuriems taikoma maržos apmokestinimo schema ir kurie apmokestinami dėl to, kad yra tokie, o ne tik į tokio dydžio apyvartos apmokestinamąją vertę, kokia nustatyta specialiosios taisyklės, tvirtintose šios direktyvos 315 straipsnyje.

26 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad pagal PVM direktyvos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktą galima manyti, kad prekių tiekimo „suma“ atitinka gautą pajamą „sumą“ ir kad todėl ta nuostata yra susijusi su apmokestinamąja verte, kaip apibrėžta tos direktyvos 73 straipsnyje.

27 Manydamas, kad jo nagrinėjamos bylos sprendimas priklauso nuo PVM direktyvos tam tikrų nuostatų išaiškinimo, *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar tais atvejais, kai taikoma maržos apmokestinimo schema, numatyta pagal [PVM direktyvos] 311 straipsnį ir paskesnius straipsnius, [šios direktyvos] 288 straipsnio 1 pastraipos 1 punktą reikia aiškinti taip, kad apskaičiuojant atitinkamą apyvartą, susidariusi tiekiant [PVM direktyvos] 314 straipsnyje nurodytas prekes, reikia remtis nustatytos pardavimo kainos ir pirkimo kainos

skirtumu (marža), kaip nurodyta [minėtose direktyvos] 315 straipsnyje“

D?I prejudicinio klausimo

28 Savo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia sužinoti, ar PVM direktyvos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktą turi b?ti aiškinamas taip, kad pagal j? draudžiamas nacionalin?s teis?s aktas arba administracin? praktika, pagal kuriuos apyvarta, kuria remiamasi taikant smulkiojo verslo ?mon?ms skirt? schem? apmokestinamajam asmeniui, kuriam taikoma speciali apmokestinamiesiems prekybininkams numatyta maržos apmokestinimo schema, apskaičiuojama pagal šios direktyvos 315 straipsn? atsižvelgiant tik ? uždirbt? marž?.

29 Pagal PVM direktyvos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punkt? apyvarta, kuria remiamasi taikant smulkiojo verslo ?mon?ms skirt? schem?, apima sum? be PVM už tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas, jeigu šis tiekimas ir teikimas yra apmokestinami.

30 Pagal suformuot? jurisprudencij? iš vienodo S?jungos teis?s taikymo ir lygyb?s principo reikalavim? matyti, kad kai S?jungos teis?s nuostatoje aiškiai nedaroma nuorodos ? valstybi? nari? teis?, norint nustatyti šios nuostatos prasm? ir apimt?, jos reikšm? visoje S?jungoje paprastai turi b?ti aiškinama savarankiškai ir vienodai, atsižvelgiant ne tik ? nuostatos formuluot?, bet ir jos kontekst? ir nagrin?jamu teis?s aktu siekiam? tiksl? (2019 m. geguž?s 23 d. Sprendimo *WB*, C?658/17, EU:C:2019:444, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Kalbant apie vis? pirma pažodin? direktyvos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punkto aiškinim?, reik?t? pažym?ti, kad, viena vertus, visa apmokestinamo prekį tiekimo ir paslaug? teikimo be PVM vert? pagal šios nuostatos s?lygas yra apmokestinamojo asmens apyvarta, ta?iau, kita vertus, terminas „apmokestinamo“ yra susij?s su „tiekimu“ arba „teikimu“, o ne su terminu „vert?“.

32 Iš to išplaukia, kad pagal min?t? nuostat? ši nuostata reikalauja, jog tam, kad suma b?t? ?traukta ? apmokestinamojo asmens apyvart?, prekį tiekimas arba paslaug? teikimas turi b?ti apmokestinami kaip tokie nenurodant, koku b?du jie turi b?ti apmokestinami, t. y. nenurodant, koki? nuostat? laikantis jie turi b?ti apmokestinami.

33 Be to, iš šios formuluot?s nematyti, kad visais atvejais turi b?ti apmokestintas visas prekį tiekimas arba paslaug? teikimas.

34 Taigi negin?ijama, kad apmokestinamojo prekybininko prekį tiekimas apmokestinamas net ir tuo atveju, jei jis apmokestinamas pagal speciali? schem?.

35 Vadinas, pažodinis PVM direktyvos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punkto aiškinimas reiškia, kad bendra apmokestinam?j? prekybinink? prekį tiekimo vert?, o ne t? prekybinink? marža yra apyvarta, kuria remiamasi taikant speciali? smulkiojo verslo ?mon?ms skirt? schem?.

36 Šis aiškinimas patvirtinamas PVM direktyvos bendr?ja strukt?ra, geneze ir tikslu.

37 D?I bendros šios direktyvos strukt?ros reik?t? priminti, kad šiuo atveju nagrin?jama s?saja tarp dviej? speciali? schem?, numatyt? šioje direktyvoje, t. y. specialios smulkiojo verslo ?mon?ms skirtos schemos ir apmokestinamiesiems prekybininkams skirtos schemos.

38 Ta?iau, kaip teisingai tvirtino Vokietijos vyriausyb?, speciali smulkiojo verslo ?mon?ms skirta schema ir apmokestinamiesiems prekybininkams skirta schema yra dvi atskiros schemos, kurios nepriklauso viena nuo kitos. N? vienoje iš ši? speciali? schem? nesant nuorodos ? kitos schemos elementus ir s?vokas, vienos schemos turinys turi b?ti iš esm?s vertinamas neatsižvelgiant ? kitos

schemos turin?.

39 Kalbant apie PVM teis?s akt? genez?, reik?t? pažym?ti, kad ši? teis?s akt? raida taip pat patvirtina, kad s?voka „apmokestinamojo prekybininko marža“ neturi ?takos s?vokos „apyvarta“ taikant speciali? smulkiojo verslo ?mon?ms skirt? schem? aiškinimui.

40 Iš ties? svarbu priminti, kad speciali smulkiojo verslo ?mon?ms skirta schema buvo ?traukta ? 1977 m. geguž?s 17 d. Šešt?j? Tarybos direktyv? 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 9 t., 1 sk., p. 23), ir tik v?liau siekiant nustatyti speciali? apmokestinamiesiems prekybininkams skirt? maržos apmokestinimo schem? buvo priimta 1994 m. vasario 14 d. Tarybos direktyva 94/5/EB, papildanti bendr? prid?tin?s vert?s mokes?io sistem? ir iš dalies pakei?ianti Direktyv? 77/388/EEB – Specialios nuostatos, taikytinos naudotoms prek?ms, meno k?riniams, kolekcionavimo objektams ir antikvariniams daiktams (OL L 60, 1994, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k. 9 sk., 1 t., p. 255).

41 Tod?l apyvartos nustatymo taisykl?s siekiant taikyti speciali? smulkiojo verslo ?mon?ms skirt? schem?, nustatyt? Šeštojoje direktyvoje 77/388, negali b?ti laikomos suderintomis, jei n?ra aiški? nuostat? d?l tokio derinimo Direktyvoje 94/5 nustatytos specialios apmokestinamiesiems prekybininkams skirtos schemos nuostatose.

42 D?l specialios smulkiojo verslo ?mon?ms skirtos schemos Teisingumo Teismas nusprend?, kad šia specialia schema S?jungos teis?s akt? leid?jas siek? supaprastinti apskaitos reikalavimus, taikomus ?prastai PVM sistemai (2005 m. spalio 6 d. Sprendimo *MyTravel*, C?291/03, EU:C:2005:591, 39 punktas), ir šie administraciniai supaprastinimai vis? pirma skirti maž?j? ?moni? k?rimui, veiklai ir konkurencingumui stiprinti (2010 m. spalio 26 d. Sprendimo *Schmelz*, C?97/09, EU:C:2010:632, 63 punktas ir 2019 m. geguž?s 2 d. Sprendimo *Jarmuškien?*, C?265/18, EU:C:2019:348, 37 punktas).

43 Šiuo klausimu reik?t? pažym?ti, kaip teig? Vokietijos vyriausyb?, kad specialios smulkiojo verslo ?mon?ms skirtos schemos tikslas n?ra padidinti dideli? ?moni?, užsiiman?i? naudot? preki? perpardavimu, konkurencingum?. Jeigu apskai?iuojant apyvart? siekiant taikyti ši? speciali? schem? neb?t? atsižvelgta ? gautas pajamas, viršijan?ias marž?, tokioms ?mon?ms, kurios gauna daug pajam?, ta?iau marža yra maža, gal?t? b?ti taikoma min?ta schema ir jos gal?t? pasinaudoti nepateisinamu konkurenciniu pranašumu.

44 Iš viso to, kas išd?styta, ? pateikt? klausim? reikia atsakyti taip, kad PVM direktyvos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad pagal j? draudžiamas nacionalin?s teis?s aktas arba administracin? praktika, pagal kuriuos apyvarta, kuria remiamasi taikant smulkiojo verslo ?mon?ms skirt? schem? apmokestinamajam asmeniui, kuriam taikoma speciali apmokestinamiesiems prekybininkams numatyta maržos apmokestinimo schema, apskai?iuojama pagal šios direktyvos 315 straipsn? atsižvelgiant tik ? uždirbt? marž?. Ši apyvarta turi b?ti nustatoma pagal visas šio apmokestinamojo prekybininko gautas arba gautinas sumas be PVM, neatsižvelgiant ? tai, pagal koki? tvark? šios sumos yra faktiškai apmokestinamos.

D?l bylin?jimosi išlaid?

45 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 288 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktą turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamas nacionalinės teisės aktas arba administracinė praktika, pagal kuriuos apyvarta, kuria remiamasi taikant smulkiojo verslo įmonėms skirtą schemą apmokestinamajam asmeniui, kuriam taikoma speciali apmokestinamiesiems prekybininkams numatyta maržos apmokestinimo schema, apskaičiuojama pagal šios direktyvos 315 straipsnį atsižvelgiant tik į uždirbtą maržą. Ši apyvarta turi būti nustatoma pagal visas šio apmokestinamojo prekybininko gautas arba gautinas sumas be pridėtinės vertės mokesčio, neatsižvelgiant į tai, pagal kokią tvarką šios sumos yra faktiškai apmokestinamos.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.